

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

62. aastakäik

28. jaanuar 2019

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2019/C 35/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
--------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2019/C 35/02	Kohtuasi C-600/16 P: Euroopa Kohtu (neljas koda) 29. novembri 2018. aasta otsus – National Iranian Tanker Company versus Euroopa Liidu Nõukogu (Apellatsioonkaebus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Iraani Islamivabariigi vastu võetud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamine — Loetellu kandmise tühistamine Üldkohtu poolt — Uuesti loetellu kandmine — Tõendid, millel on esimesele loetellu kandmisele eelnev kuupäev — Asjaolud, mis olid teada enne esimest loetellu kandmist — Seadusjõud — Ulatus — Õiguskindlus — Õiguspärase ootuse kaitse — Tõhus kohtulik kaitse — Loetellu kandmise põhjendus, mis on seotud Iraani valitsuse logistilise toetamisega — Ulatus — Toornafta transportimise tegevus)	2
2019/C 35/03	Kohtuasi C-248/17 P: Euroopa Kohtu (neljas koda) 29. novembri 2018. aasta otsus – Bank Tejarat versus Euroopa Liidu Nõukogu (Apellatsioonkaebus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Iraani Islamivabariigi suhtes võetud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamine — Loendisse kandmise tühistamine Üldkohtu poolt — Uuesti loendisse kandmine — Loendisse kandmise põhjendus, mis seondub Iraani valitsuse rahalise toetamise ning keelatud kaupade ja tehnoloogia hankimisele kaasaaitamisega — Ulatus — Nafta- ja gaasitootmise projektide rahastamine — Tõendid, mille kuupäev on varasem esmakordset loendisse kandmisest — Enne esmakordset loendisse kandmist teadaolevad faktilised asjaolud — ETLT artikkel 266 — Seadusjõud — Ulatus — Tõhus kohtulik kaitse)	3

2019/C 35/04	Liidetud kohtuasjad C-262/17, C-263/17 ja C-273/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. novembri 2018. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia eelotsusetaotlus – Itaalia) – Solvay Chimica Italia SpA jt (C-262/17), Whirlpool Europe Srl jt (C-263/17), Sol Gas Primari Srl (C-273/17) versus Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico (Eelotsusetaotlus – Elektrienergia siseturg – Direktiiv 2009/72/EÜ – Jaotusvõrgud – Artikkel 28 – Suletud jaotusvõrgud – Mõiste – Vabastused – Piirid – Artikli 32 lõige 1 – Kolmandate isikute juurdepääs – Artikli 15 lõige 7 ja artikli 37 lõike 6 punkt b – Võrgujärjekorra tasud)	3
2019/C 35/05	Kohtuasi C-264/17: Euroopa Kohtu (neljas koda) 29. novembri 2018. aasta otsus (Finanzgericht Münsteri eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Harry Mensing versus Finanzamt Hamm (Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 314 – Artikkel 316 – Artikkel 322 – Kunstiteostele kohaldatavad erikorrad – Kasuminormi maksustamise kord – Maksukohustuslikud edasimüüjad – Kunstiteoste tarnimine loojate või loojate õigusjärglaste poolt – Ühendusesisesed tehingud – Liikmesriigi maksuameti keeldumine tunnustada maksukohustuslase õigust valida kasuminormi maksustamise kord – Kohaldamise tingimused – Sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus – Kunstiteosed, antiik- ja kollektsiooniesemed)	4
2019/C 35/06	Kohtuasi C-328/17: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. novembri 2018. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per la Liguria eelotsusetaotlus – Itaalia) – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA jt versus Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria (Eelotsusetaotlus – Riigihanked – Vaidlustusmenetlused – Direktiiv 89/665/EMÜ – Artikli 1 lõige 3 – Direktiiv 92/13/EMÜ – Artikli 1 lõige 3 – Kaebeõigus, mis tekib tingimusel, et isik on esitanud hankemenetluses pakkumuse)	5
2019/C 35/07	Kohtuasi C-340/17 P: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 29. novembri 2018. aasta otsus – Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Kehtetuks tunnistamine Ühendkuningriigi varasema kaubamärgi alusel – Tegelik kasutus – Tõend – Ühendkuningriigi Euroopa Liidust lahkumise menetluse mõju Üldkohtu menetlusele ja vaidlusaluse otsuse õiguspärasus – Puudumine)	6
2019/C 35/08	Kohtuasi C-506/17: Euroopa Kohtu (kuues koda) 28. novembri 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Sloveenia Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Keskkond – Jäätmete ladestamine prügilasse – Direktiiv 1999/31/EÜ – Artikli 14 punktid b ja c – Tegevusluba – Ilma tegevusloata prügilate sulgemine – Loa andmine heakskiidetud prügila vastavusse viimise kava alusel vajalikeks töödeks – Kava täitmiseks vajaliku üleminekuaja kehtestamine)	6
2019/C 35/09	Kohtuasi C-548/17: Euroopa Kohtu (kuues koda) 29. novembri 2018. aasta otsus (Bundesfinanzhofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Finanzamt Goslar versus baumgarten sports & more GmbH (Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Profijalgpallurite agentuuride maksustamine – Tasumine osamaksetena ja tingimuslikult – Maksustatav teokoosseis, maksu sissenõutavus ja kogumine)	7
2019/C 35/10	Kohtuasi C-654/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Stuttgart (Saksamaa) 18. oktoobril 2018 – Intereroh Dienstleistungsgesellschaft mbH versus SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH	8
2019/C 35/11	Kohtuasi C-659/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Instrucción de Badalona (Hispaania) 22. oktoobril 2018 – kriminaalasi VW süüdistuses	9
2019/C 35/12	Kohtuasi C-681/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale ordinario di Brescia (Itaalia) 31. oktoobril 2018 – JH versus KG	9
2019/C 35/13	Kohtuasi C-686/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 5. novembril 2018 – OC jt versus Banca d'Italia jt	10

2019/C 35/14	Kohtuasi C-706/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) 14. novembril 2018 – X versus Belgische Staat	11
2019/C 35/15	Kohtuasi C-717/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van Beroep te Gent (Belgia) 15. novembril 2018 – peaprokurör, isik, kelle üleandmist taotletakse: X	12
2019/C 35/16	Kohtuasi C-724/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 21. novembril 2018 – Cali Apartmenets SCI versus Apellatsioonikohtu peaprokurör, Pariis, Pariisi linn	12
2019/C 35/17	Kohtuasi C-727/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 22. novembril 2018 – HX versus Apellatsioonikohtu peaprokurör, Pariis; Pariisi linn	13
2019/C 35/18	Kohtuasi C-737/18 P: Portugali Vabariigi 27. novembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 26. septembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-463/16: Portugal versus komisjon	14
2019/C 35/19	Kohtuasi C-738/18 P: Duferco Long Products SA 27. novembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 18. septembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-93/17: Duferco Long Products versus komisjon	15

Üldkohus

2019/C 35/20	Kohtuasi T-545/11 RENV: Üldkohtu 21. novembri 2018. aasta otsus – Stichting Greenpeace Nederland ja PAN Europe versus komisjon (Dokumentidega tutvumine — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Toimeaine „glüfosaat“ esimese turuleviimise loaga seonduvad dokumendid — Dokumentidega tutvumise õiguse andmisest osaliselt keeldumine — Kolmanda isiku ärihuvide kaitsel põhinev erand — Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõige 5 — Ülekaalukas avalik huvi — Määrus (EÜ) nr 1367/2006 — Määruse nr 1367/2006 artikli 6 lõige 1 — Direktiiv 91/414/EMÜ)	17
2019/C 35/21	Kohtuasi T-508/15: Üldkohtu 22. novembri 2018. aasta otsus – Leedu versus komisjon (EAGGF, EAGF ja EAFRD — Rahastamisest välja jäetud kulud — Leedu tehtud kulutused — Ennetähtaegselt pensionile jäämine — Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 11 lõige 1 — Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikkel 23 — Tulundusliku põllumajandustegevusega tegelemise mõiste — Seos osalise elatustalupidamise mõistega)	18
2019/C 35/22	Kohtuasi T-587/16: Üldkohtu 21. novembri 2018. aasta otsus – HM versus komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Töölevõtmine — Konkursi EPSO/AST-SC/03/15 teade — Katsetele mittelubamine — Uuesti läbivaatamise taotlus — Selle taotluse hilinemise tõttu konkursikomisjonile edastamata jätmine — Pädevuse jaotus EPSO ja konkursikomisjoni vahel)	18
2019/C 35/23	Kohtuasi T-603/16: Üldkohtu 22. novembri 2018. aasta otsus – Brahma versus Euroopa Liidu Kohus (Avalik teenistus — Katseajal olev ametnik — Katseaeg — Katseaja pikendamine — Teenistusest vabastamine katseaja lõpus — Personalieeskirjade artikkel 34 — Võimu kuritarvitamine — Põhjendamiskohustus — Personalieeskirjade artikli 25 lõige 2 — Õigus olla ära kuulatud — Personalieeskirjade artikli 90 lõige 2 — Vastutus — Vorminõuded — Hagi ja kaebuse vastavuse põhimõte — Vastuvõetavus — Varaline kahju — Mittevimeline kahju — Põhjuslik seos)	19
2019/C 35/24	Kohtuasi T-82/17: Üldkohtu 21. novembri 2018. aasta otsus – PepsiCo versus EUIPO – Intersnack Group (Extra Deep) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärk Extra Deep — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c))	20
2019/C 35/25	Kohtuasi T-296/17: Üldkohtu 22. novembri 2018. aasta otsus – Buck-Chemie GmbH versus EUIPO – Henkel (Vesiklosetiseadme loputusvahend) (Ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Vesiklosetiseadme loputusvahendit kujutav ühenduse registreeritud disainilahendus — Kehtetuse alus — Eristatavus — Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikkel 25)	21

2019/C 35/26	Kohtuasi T-339/17: Üldkohtu 21. novembri 2018. aasta otsus – Shenzhen Jiayz Photo Industrial versus EUIPO – Seven (SEVENOAK) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi SEVENOAK taotlus — Varasem rahvusvaheline kujutismärk 7seven — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	21
2019/C 35/27	Kohtuasi T-424/17: Üldkohtu 22. novembri 2018. aasta otsus – Fruit of the Loom versus EUIPO – Takko (FRUIT) (Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu sõnamärk FRUIT — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 15 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 18 lõike 1 punkt a) — Kohtuotsuse seadusjõud — Määruse nr 207/2009 artikli 65 lõige 6 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 72 lõige 6)	22
2019/C 35/28	Kohtuasi T-460/17: Üldkohtu 21. novembri 2018. aasta otsus – Carsten Bopp versus EUIPO (Euroopa Liidu kaubamärk — Sinist kaheksanurkset raami kujutava ELi kujutismärgi taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b ja artikkel 75 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b ja artikkel 94))	23
2019/C 35/29	Kohtuasi T-677/18: 19. novembril 2018 esitatud hagi – Galletas Gullón versus EUIPO – Intercontinental Great Brands (gullón TWINS COOKIE SANDWICH)	23
2019/C 35/30	Kohtuasi T-684/18: 20. novembril 2018 esitatud hagi – ZV versus komisjon	24
2019/C 35/31	Kohtuasi T-690/18: 22. novembril 2018 esitatud hagi – Sony Interactive Entertainment Europe Ltd versus EUIPO – Vieta Audio (Vita)	25
2019/C 35/32	Kohtuasi T-691/18: 22. novembril 2018 esitatud hagi – KPN versus komisjon	25
2019/C 35/33	Kohtuasi T-692/18: 23. novembril 2018 esitatud hagi – Montanari versus Euroopa välisteenistus . . .	27
2019/C 35/34	Kohtuasi T-693/18: 27. novembril 2018 esitatud hagi – ZY versus komisjon	28
2019/C 35/35	Kohtuasi T-694/18: 17. novembril 2018 esitatud hagi – DEI versus komisjon	29
2019/C 35/36	Kohtuasi T-696/18: 26. novembril 2018 esitatud hagi – C.R.D.O.P „Jamón de Teruel/Paleta de Teruel“ versus EUIPO – Airesano Foods (AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel)	30
2019/C 35/37	Kohtuasi T-704/18: 28. novembril 2018 esitatud hagi – Wacker Chemie versus komisjon	30
2019/C 35/38	Kohtuasi T-705/18: 28. novembril 2018 esitatud hagi – Air Liquide Industriegase versus komisjon . .	31
2019/C 35/39	Kohtuasi T-706/18: 28. novembril 2018 esitatud hagi – Air Liquide Deutschland versus komisjon . .	32
2019/C 35/40	Kohtuasi T-711/18: 27. novembril 2018 esitatud hagi – Wyld versus EUIPO – Kaufland Warenhandel (wyld)	32

Parandused

2019/C 35/41	Euroopa Liidu Teatajas kohtuasja T-603/18 kohta avaldatud teatise parandus (ELT C 436, 3.12.2018)	34
--------------	---	----

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2019/C 35/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 25, 21.1.2019

Eelmised väljaanded

ELT C 16, 14.1.2019

ELT C 4, 7.1.2019

ELT C 455, 17.12.2018

ELT C 445, 10.12.2018

ELT C 436, 3.12.2018

ELT C 427, 26.11.2018

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (neljas koda) 29. novembri 2018. aasta otsus – National Iranian Tanker Company versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-600/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Iraani Islamivabariigi vastu võetud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamine — Loetellu kandmise tühistamine Üldkohtu poolt — Uuesti loetellu kandmine — Tõendid, millel on esimesele loetellu kandmisele eelnev kuupäev — Asjaolud, mis olid teada enne esimest loetellu kandmist — Seadusjõud — Ulatus — Õiguskindlus — Õiguspärase ootuse kaitse — Tõhus kohtulik kaitse — Loetellu kandmise põhjendus, mis on seotud Iraani valitsuse logistilise toetamisega — Ulatus — Toornafta transportimise tegevus)

(2019/C 35/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: National Iranian Tanker Company (esindajad: T. de la Mare, QC, M. Lester, QC, barrister J. Pobjoy, solicitor R. Chandrasekera, solicitor S. Ashley ja solicitor C. Murphy)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: A. Vitro ja M. Bishop)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta National Iranian Tanker Company kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 30, 30.1.2017.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 29. novembri 2018. aasta otsus – Bank Tejarat versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-248/17 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Iraani Islamivabariigi suhtes võetud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite ja majandusressursside küllutamise — Loendisse kandmise tühistamine Üldkohtu poolt — Uuesti loendisse kandmine — Loendisse kandmise põhjendus, mis seondub Iraani valitsuse rahalise toetamise ning keelatud kaupade ja tehnoloogia hankimisele kaasaaitamisega — Ulatus — Nafta- ja gaasitootmise projektide rahastamine — Tõendid, mille kuupäev on varasem esmakordset loendisse kandmisest — Enne esmakordset loendisse kandmist teadaolevad faktilised asjaolud — ERTL artikkel 266 — Seadusjõud — Ulatus — Tõhus kohtulik kaitse)

(2019/C 35/03)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Bank Tejarat (esindajad: solicitor S. Zaiwalla, solicitor P. Reddy ja solicitor A. Meskarian, M. Brindle, QC, T. Otty, QC, ning barrister R. Blakeley)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J. Kneale ja M. Bishop)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Bank Tejarati kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 249, 31.7.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. novembri 2018. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia eelotsusetaotlus – Itaalia) – Solvay Chimica Italia SpA jt (C-262/17), Whirlpool Europe Srl jt (C-263/17), Sol Gas Primari Srl (C-273/17) versus Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico

(Liidetud kohtuasjad C-262/17, C-263/17 ja C-273/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Elektrienergia siseturg — Direktiiv 2009/72/EÜ — Jaotusvõrgud — Artikkel 28 — Suletud jaotusvõrgud — Mõiste — Vabastused — Piirid — Artikli 32 lõige 1 — Kolmandate isikute juurdepääs — Artikli 15 lõige 7 ja artikli 37 lõike 6 punkt b — Võrgujärjekorra tasud)

(2019/C 35/04)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Solvay Chimica Italia SpA, Solvay Specialty Polymers Italy SpA, Solvay Chimica Bussi SpA, Ferrari f.lli Lunelli SpA, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, Erg Power Srl, Erg Power Generation SpA, Eni SpA, Enipower SpA (C-262/17), Whirlpool Europe Srl, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, FCA Italy SpA, FCA Group Purchasing Srl, FCA Melfi SpA, Barilla G. e R. Fratelli SpA, Versalis SpA (C-263/17), Sol Gas Primari Srl (C-273/17)

Vastustaja: Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico

menetluses osalesid: Nuova Solmine SpA, American Husky III, Inovyn Produzione Italia SpA, Sasol Italy SpA, Radici Chimica SpA, La Vecchia Soc. cons. arl, Zignago Power Srl, Santa Margherita e Kettmeir e Cantine Torresella SpA, Zignago Vetro SpA, Chemisol Italia Srl, Vinavil SpA, Italgen SpA, Arkema Srl, Yara Italia SpA, Ineos Manufacturing Italia SpA, ENEL Distribuzione SpA, Terna SpA, CSEA – Cassa per i servizi energetici e ambientali, Ministero dello Sviluppo economico (C-262/17), Terna SpA, CSEA – Cassa per i servizi energetici e ambientali, Ministero dello Sviluppo economico, ENEL Distribuzione SpA (C-263/17), Terna SpA, Ministero dello Sviluppo economico (C-273/17)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ, artikli 2 punkti 5 ja artikli 28 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellised võrgud nagu põhikohtuasjas, mis on rajatud omatarbimise eesmärgil enne selle direktiivi jõustumist, ja mida käitab eraõiguslik isik ning millega on seotud piiratud arv tootmis- ja tarbimisüksusi, mis on omakorda ühendatud avalikku võrku, kujutavad endast nimetatud direktiivi kohaldamisalasse kuuluvaid jaotusvõrke.
2. Direktiivi 2009/72 artiklit 28 tuleb tõlgendada nii, et sellised võrgud nagu põhikohtuasjas, mille liikmesriik on liigitanud suletud jaotusvõrkudeks selle artikli lõike 1 tähenduses, võib sellisena vabastada üksnes selle artikli lõikes 2 ette nähtud kohustustest, ilma et see mõjutaks asjaolu, et lisaks võiks neile võrkudele kohaldada muid nimetatud direktiivis ette nähtud vabastusi ja eelkõige artikli 26 lõikes 4 sätestatud vabastust, kui nad vastavad selles sättes ette nähtud tingimustele, mida tuleb aga kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul. Igal juhul ei või see liikmesriik neid võrke liigitada eraldi jaotusvõrkude kategooriasse, et anda neile selles direktiivis sätestamata vabastusi.
3. Direktiivi 2009/72 artikli 32 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis näevad ette, et suletud jaotusvõrkudele nimetatud direktiivi artikli 28 lõike 1 tähenduses ei laiene kolmandate isikute juurdepääsukohustus, vaid nad peavad andma üksnes juurdepääsu kolmandatele isikutele, kes kuuluvad nende kasutajate kategooriasse, keda võib sellesse võrku ühendada ja kellel on juurdepääs avalikule võrgule.
4. Direktiivi 2009/72 artikli 15 lõiget 7 ja artikli 37 lõike 6 punkti b tuleb tõlgendada nii, et kuna puudub objektiivne põhjendus, on nende sätetega vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu põhikohtuasjas, mis näevad ette, et võrgujärjekorra tasud, mida tuleb tasuda suletud jaotusvõrgu kasutajatel, arvutatakse iga kasutaja poolt tema liitumispunkti kaudu suletud jaotusvõrgus kaubeldava elektrienergia põhjal, kui selgub, et suletud jaotusvõrgu kasutajad ei ole samas olukorras teiste avaliku võrgu kasutajatega ning kui võrgujärjekorra teenuse osutaja kannab suletud jaotusvõrgu kasutajatega seoses piiratud kulusid, viimati nimetatud asjaolusid tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

⁽¹⁾ ELT C 309, 18.9.2017.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 29. novembri 2018. aasta otsus (Finanzgericht Münsteri eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Harry Mensing versus Finanzamt Hamm

(Kohtuasi C-264/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikkel 314 — Artikkel 316 — Artikkel 322 — Kunstiteostele kohaldatavad erikorrad — Kasuminormi maksustamise kord — Maksukohustuslikud edasimüüjad — Kunstiteoste tarnimine loojate või loojate õigusjärglaste poolt — Ühendusesisesed tehingud — Liikmesriigi maksuameti keeldumine tunnustada maksukohustuslase õigust valida kasuminormi maksustamise kord — Kohaldamise tingimused — Sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus — Kunstiteosed, antiik- ja kollektsiooniesemed)

(2019/C 35/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Münster

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Harry Mensing

Vastustaja: Finanzamt Hamm

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 316 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et maksukohustuslik edasimüüja võib valida kasuminormi maksustamise korra kohaldamise selliste kunstiteoste tarne suhtes, mille talle on ühendusesiselt tarninud nende loojad või loojate õigusjärglased, olgugi et viimased ei kuulu selle direktiivi artiklis 314 loetletud isikute kategooriasse.
2. Maksukohustuslik edasimüüja ei või valida käibemaksudirektiivi artikli 316 lõike 1 punktis b sätestatud kasuminormi maksustamise korra kohaldamist kunstiteoste suhtes, mis on talle tarnitud eelneva maksust vabastatud ühendusesisese tarne raames ja samal ajal nõuda tasutud sisendkäibemaksu mahaarvamise õigust olukordades, kus selline õigus on selle direktiivi artikli 322 punkti b kohaselt välistatud, kui viimati nimetatud säte ei ole liikmesriigi õigusesse üle võetud.

⁽¹⁾ ELT C 283, 28.8.2017.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. novembri 2018. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per la Liguria eelotsusetaotlus – Itaalia) – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA jt versus Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

(Kohtuasi C-328/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Riigihanked — Vaidlustusmenetlused — Direktiiv 89/665/EMÜ — Artikli 1 lõige 3 — Direktiiv 92/13/EMÜ — Artikli 1 lõige 3 — Kaebeõigus, mis tekib tingimusel, et isik on esitanud hankemenetluses pakkumuse)

(2019/C 35/06)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Liguria

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA, Atc Esercizio SpA, Atp Esercizio Srl, Riviera Trasporti SpA, Tpl Linea Srl

Vastustajad: Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

Resolutsioon

Nii nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiiviga 2007/66/EÜ, artikli 1 lõiget 3 kui nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/13/EMÜ veevarustus-, energia-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlusi käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, mida on muudetud direktiiviga 2007/66, artikli 1 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised õigusnormid nagu põhikohtuasjas käsitletavat, mis ei võimalda ettevõtjatel esitada kaebust hankija otsuste peale, mis puudutavad hankemenetlust, milles nad otsustasid mitte osaleda põhjusel, et selle menetluse suhtes kohaldatav regulatsioon muutis asjaomase hankelepingu nendega sõlmimise väga ebatõenäoliseks.

Liikmesriigi pädeval kohtul tuleb siiski kõiki tema menetluses oleva asja konteksti iseloomustavaid olulisi asjaolusid arvesse võttes põhjalikult hinnata, kas nende õigusnormide konkreetne kohaldamine ei või mitte piirata asjaomaste ettevõtjate õigust tõhusale kohtulikule kaitsesele.

⁽¹⁾ ELT C 309, 18.9.2017.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 29. novembri 2018. aasta otsus – Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Kohtuasi C-340/17 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Kehtetuks tunnistamine Ühendkuningriigi varasema kaubamärgi alusel — Tegelik kasutus — Tõend — Ühendkuningriigi Euroopa Liidust lahkumise menetluse mõju Üldkohtu menetlusele ja vaidlusaluse otsuse õiguspärasus — Puudumine)

(2019/C 35/07)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (esindajad: advokaadid E. Baud ja P. Marchiset)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: D. Botis ja S. Hanne)

Teiste menetlusosaliste toetuseks menetlusse astuja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: C. Brodie ja Z. Lavery, keda abistas barrister N. Saunders)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc-i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt lisaks välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud.
3. Jätta Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 347, 16.10.2017.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 28. novembri 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Sloveenia Vabariik

(Kohtuasi C-506/17) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Jäätmete ladestamine prügilasse — Direktiiv 1999/31/EÜ — Artikli 14 punktid b ja c — Tegevusluba — Ilma tegevusloata prügilate sulgemine — Loa andmine heakskiidetud prügila vastavusse viimise kava alusel vajalikeks töödeks — Kava täitmiseks vajaliku üleminekuaja kehtestamine)

(2019/C 35/08)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Sanfrutos Cano ja M. M. Žebre, hiljem E. Sanfrutos Cano, B. Rous Demiri ja F. Thiran ning lõpuks E. Sanfrutos Cano, B. Rous Demiri, F. Thiran ja C. Hermes)

Kostja: Sloveenia Vabariik (esindajad: J. Morela ja N. Pintar Gosenca)

Resolutsioon

1. Kuna Sloveenia Vabariik ei võtnud vajalikke meetmeid:

- et sulgeda hiljemalt 16. juuliks 2009 kooskõlas nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta artikli 7 punkti g ja artikliga 13 Dragonja, Dvori, Rakek-Pretržje, Bukovžlak-Cinkarna, Suhadole, Lokovica, Mislinjska Dobrava, Izola, Mozelji, Dolga Poljana, Dolga vasi, Jelšane, Volče, Stara gora, Stara vasi, Dogošče, Mala gora, Tuncovec-Steklarna, Tuncovec-OKP ja Bočna-Podhomi prügilad, millele ei olnud antud luba tegevust jätkata vastavalt selle direktiivi artiklile 8, ja
- et viia hiljemalt 16. juuliks 2009 Ostri vrhi prügila vastavusse direktiivi 1999/31 nõuetega, välja arvatud I lisa punktis 1 sätestatud nõuded,

siis on Sloveenia Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad vastavalt direktiivi 1999/31 artikli 14 punktist b ja artikli 14 punktist c.

2. Mõista kohtukulud välja Sloveenia Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 357, 23.10.2017.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 29. novembri 2018. aasta otsus (Bundesfinanzhofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Finanzamt Goslar versus baumgarten sports & more GmbH

(Kohtuasi C-548/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Profijalgpallurite agentuuride maksustamine — Tasumine osamaksetena ja tingimuslikult — Maksustatav teokoosseis, maksu sissenõutavus ja kogumine)

(2019/C 35/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Finanzamt Goslar

Vastustaja kassatsioonimenetluses: baumgarten sports & more GmbH

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklit 63 koostoimes artikli 64 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui agendi pakutava profijalgpallurite vahendamisteenusega, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille eest tasutakse osamaksetena ja tingimuslikult mitme aasta jooksul pärast kõnealust vahendamist, seotud maksu maksustatav teokoosseis tekib ning maks muutub sissenõutavaks vahendamise hetkel.

⁽¹⁾ ELT C 437, 18.12.2017.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Stuttgart (Saksamaa) 18. oktoobril 2018 –
Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH versus SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg
GmbH**

(Kohtuasi C-654/18)

(2019/C 35/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Stuttgart

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH

Vastustaja: SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 1013/2006⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 2,

mille kohaselt rakendatakse järgmistele taaskasutamiseks määratud jäätmesaadetistele artiklis 18 sätestatud üldnõudeid, kui jäätmesaadetise kogus ületab 20 kilogrammi:

- a) III või IIIB lisas loetletud jäätmeliigid;
- b) segud, mis ei ole liigitatud III lisa ühegi kande kohaselt ja koosnevad kahest või enamast III lisas loetletud jäätmeliigist, kui nende koostis ei halvenda nende keskkonnaohutut taaskasutamist ning need on loetletud IIIA lisas kooskõlas artikliga 58,

tuleb tõlgendada nii, et paberi, papi (kartongi) ja paberitoodete jäätmete segude suhtes, mille koostis on selline, et nende osad kuuluvad eraldi võetuna Baseli konventsiooni [ohtlike jäätmete riikidevahelise veo ja nende kõrvaldamise kontrolli 22. märtsi 1989. aasta Baseli konventsioon] IX lisa kande B3020 kolme esimese taande alla, ja mis lisaks sisaldavad kuni 10 % segavaid aineid, kuuluvad Baseli konventsiooni kande B3020 alla, mistõttu rakendatakse nende suhtes artiklis 18 sätestatud üldnõudeid teabele, mitte artiklis 4 sätestatud teatamiskohustust?

Kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt:

2. Kas määruse (EÜ) nr 1013/2006 artikli 3 lõiget 2,

mille kohaselt rakendatakse järgmistele taaskasutamiseks määratud jäätmesaadetistele artiklis 18 sätestatud üldnõudeid, kui jäätmesaadetise kogus ületab 20 kilogrammi:

- a) III või IIIB lisas loetletud jäätmeliigid;
- b) segud, mis ei ole liigitatud III lisa ühegi kande kohaselt ja koosnevad kahest või enamast III lisas loetletud jäätmeliigist, kui nende koostis ei halvenda nende keskkonnaohutut taaskasutamist ning need on loetletud IIIA lisas kooskõlas artikliga 58,

tuleb tõlgendada nii, et paberi, papi (kartongi) ja paberitoodete jäätmete segude suhtes, mille koostis on selline, et nende osad kuuluvad eraldi võetuna Baseli konventsiooni IX lisa kande B3020 kolme esimese taande alla, ja mis lisaks sisaldavad kuni 10 % segavaid aineid, ei kuulu IIIA lisa punkti 3 alapunkti g alla, mistõttu ei rakendata nende suhtes artiklis 18 sätestatud üldnõudeid teabele, vaid artiklis 4 sätestatud teatamiskohustust?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta, ELT 2006, L 190, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Instrucción de Badalona (Hispaania) 22. oktoobril 2018 – kriminaalasi VW süüdistuses

(Kohtuasi C-659/18)

(2019/C 35/11)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Instrucción de Badalona

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

VW

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 ja eelkõige direktiivi 2013/48/EL ⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et õiguse advokaadi abile võib põhjendatult edasi lükata, kui kahtlustatav või süüdistatav isik ei ilmu esimesel kutsumisel kohtusse ja tehakse riigisisene, Euroopa või rahvusvaheline vahistamismäärus, nii et kaitsja abi ja tema osalemine menetluses viibib seni, kuni vahistamismäärus täidetakse ja kahtlustatav toimetatakse avaliku võimu poolt kohtu ette?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta direktiiv 2013/48/EL, mis käsitleb õigust kaitsjale kriminaalmenetluses ja Euroopa vahistamismäärusega seotud menetluses ning õigust lasta teavitada vabaduse võtmisest kolmandat isikut ja suhelda vabaduse võtmise ajal kolmandate isikute ja konsulaarasutustega (ELT 2013, L 294, lk 1)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale ordinario di Brescia (Itaalia) 31. oktoobril 2018 – JH versus KG

(Kohtuasi C-681/18)

(2019/C 35/12)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale ordinario di Brescia

Põhikohtuasja pooled

Hageja: JH

Kostja: KG

Eelotsuse küsimus

Kas 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/104/EÜ⁽¹⁾ artikli 5 lõiget 5 tuleb tõlgendada nii, et see ei luba kohaldada seadusandliku dekreeedi 276/2003 dekreetseadusega 34/2014 muudetud redaktsiooni, mis: a) ei piira sama töötaja järjestikusi lähetusi samasse kasutajaettevõtjasse; b) ei sea tähtjalise renditöö õiguspärasuse tingimuseks, et oleks ära märgitud renditöö kasutamise tehnilised, tootmisalased, organisatoorsed või töötajate asendamisega seotud põhjused; c) ei sea sellise töölepingu vormi kasutamise õiguspärasuse tingimuseks seda, et kasutajaettevõtja tootmisvajadus oleks ajutine?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/104/EÜ renditöö kohta (ELT 2008, L 327, lk 9).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 5. novembril 2018 – OC jt versus Banca d'Italia jt

(Kohtuasi C-686/18)

(2019/C 35/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: OC jt, Adusbef, Federconsumatori, PB jt, QA jt

Vastustajad: Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'economia e delle finanze

Eelotsuse küsimused

1. Kas sellised liikmesriigi õigusnormid, mis on sätestatud dekreetseaduse nr 3/2015 (mis kinnitati muudetud redaktsioonis seadusega nr 33/2015) artiklis 1 (nüüd ka seadusandliku dekreeedi nr 72/2015 artikli 1 lõikes 15, millega asendati pangandusnormide konsolideeritud redaktsiooni artikli 28 lõige 2-ter ja mis kordab sisuliselt dekreetseaduse nr 3/2015 seadusena kinnitatud redaktsiooni artikli 1 lõike 1 punkti a sõnastust mõne muudatusega, mis ei ole käesolevas kohtuasjas olulised), kus on ette nähtud varaline künnis, mille ületamise korral on rahvapank kohustatud end aktsiaseltsiks ümber kujundama, ning selleks künniseks on määratud 8 miljardit, on vastuolus määruse (EL) nr 575/2013 [krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta]⁽¹⁾ artikliga 29, delegeeritud määruse nr 241/2014⁽²⁾ artikliga 10 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 16 ja 17, pidades silmas ka nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) nr 1024/2013⁽³⁾ artikli 6 lõiget 4? Lisaks, kas liikmesriigi õigusnormid, mis lubavad juhul, kui rahvapank kujundatakse aktsiaseltsiks ümber, sellel üksusel lahkuva liikme aktsiate tagasivõtmist ka piiramata ajani edasi lükata või selle ulatust piirata, on eelviidatud Euroopa Liidu kriteeriumidega vastuolus?
2. Kas sellised liikmesriigi õigusnormid, mis on sätestatud dekreetseaduse nr 3/2015 (mis kinnitati muudetud redaktsioonis seadusega nr 33/2015) artiklis 1, mis seavad ühistupangandusega tegelemisele teatava varalise piiri, kohustades üksust selle piiri ületamisel end aktsiaseltsiks ümber kujundama, on vastuolus ELTL artiklitega 3 ja 63 ning sellele järgnevate sätetega, mis puudutavad konkurentsi siseturul ja kapitali vaba liikumist?
3. Kas sellised liikmesriigi õigusnormid, mis on sätestatud dekreetseaduse nr 3/2015 (mis kinnitati muudetud redaktsioonis seadusega nr 33/2015) artiklis 1 (nüüd ka seadusandliku dekreeedi nr 72/2015 artikli 1 lõikes 15, millega asendati pangandusnormide konsolideeritud redaktsiooni artikli 28 lõige 2-ter ja mis kordab sisuliselt dekreetseaduse nr 3/2015 seadusena kinnitatud redaktsiooni artikli 1 lõike 1 punkti a sõnastust mõne muudatusega, mis ei ole käesolevas kohtuasjas olulised), mis nõuavad teatud varalise künnise ületamise korral (milleks on määratud 8 miljardit) rahvapanga ümberkujundamist aktsiaseltsiks ning näevad ette lahkuvate liikmete osaluse tagasivõtmise piirangud, et vältida aktsiaseltsiks ümberkujundatud panga võimalikku likvideerimist, on vastuolus ELTL artikliga 107 jj riigiabi kohta?

4. Kas sellised liikmesriigi õigusnormid, mis on sätestatud dekreetseaduse nr 3/2015 (kinnitatud muudetud redaktsioonis seadusega nr 33/2015) artiklis 1, on Corte costituzionale (Itaalia konstitutsioonikohus) kohtuotsusega nr 99/2018 antud tõlgenduses – mis lubab rahvapangal tagasivõtmist piiramata ajani edasi lükata ning selle ulatust täielikult või osaliselt piirata – on vastuolus määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 29 koostoimes delegeeritud määruse nr 241/2014 artikliga 10?
5. Kui Euroopa Kohus peaks tõlgendades leidma, et vastustajate tõlgendus on Euroopa Liidu õigusnormidega kooskõlas, palutakse Euroopa Kohtul hinnata järgmist: kas komisjoni delegeeritud määruse nr 241/2014 artikkel 10 on Euroopa õigusega kooskõlas, pidades silmas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 16 ja 17 (kus on sätestatud: „Igaühel on õigus vallata, kasutada, käsutada ja parandada oma seaduslikul teel saadud omandit. Kellelki ei tohi tema omandit ära võtta muidu kui üldistes huvides ja seaduses ettenähtud juhtudel ja tingimustel ning õigeaegse ja õiglase hüvituse eest. Omandi kasutamist võib reguleerida seadusega niivõrd, kui see on vajalik üldistes huvides.“) ning võttes nende täiendamiseks arvesse ka sama harta artikli 52 lõiget 3 (kus on sätestatud: „Hartas sisalduvate selliste õiguste tähendus ja ulatus, mis vastavad Euroopa inimõiguste ja põhivabaduse kaitse konventsiooniga tagatud õigustele, on samad, mis neile nimetatud konventsiooniga ette on nähtud. See säte ei takista liidu õiguses ulatuslikuma kaitse kehtestamist“) ja EIK praktikat EIÖK 1. lisaprotokolli artikli 1 kohta?

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 2013, L 176, lk 1).
- ⁽²⁾ Komisjoni 7. jaanuari 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 241/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, milles käsitletakse krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid omavahendite nõudeid (ELT 2014, L 74, lk 8).
- ⁽³⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriuülesanded seoses krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 2013, L 287, lk 63).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) 14. novembril 2018 – X versus Belgische Staat

(Kohtuasi C-706/18)

(2019/C 35/14)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: X

Vastustaja: Belgische Staat

Eelotsuse küsimus

Kas direktiiviga 2003/86/EÜ⁽¹⁾ – arvestades artikli 3 lõiget 5 ning direktiivi eesmärki kehtestada perekonna taasühinemise õiguse teostamise tingimused – on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt tõlgendatakse viidatud direktiivi artikli 5 lõiget 4 nii, et juhul kui ettenähtud tähtaja jooksul otsust ei tehta, on liikmesriigi asutused kohustatud väljastama asjaomasele isikule omal algatusel elamisloa, ilma et eelnevalt oleks tuvastatud, kas isik liidu õiguse kohaselt Belgias elamise tingimustele tegelikult vastab?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiiv perekonna taasühinemise õiguse kohta (ELT 2003, L 251, lk 12; ELT eriväljaanne 19/06, lk 224).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van Beroep te Gent (Belgia) 15. novembril 2018 –
peaprokurör, isik, kelle üleandmist taotletakse: X**

(Kohtuasi C-717/18)

(2019/C 35/15)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van Beroep te Gent

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

Kaebuse esitaja: peaprokurör

Isik, kelle üleandmist taotletakse: X

Eelotsuse küsimused

1. Kas vahistamismäärust täitval liikmesriigil on Wet EAB-ga Belgia õigusesse üle võetud raamotsuse 2002/584/JSK⁽¹⁾ artikli 2 lõikes 2 ette nähtud tingimuse, mille kohaselt peab karistuse maksimaalne pikkus olema vähemalt kolm aastat, täidetuse kontrollimisel lubatud lähtuda Euroopa vahistamismääruse teinud liikmesriigis vahistamismääruse tegemise ajal kehtinud karistusõigusest?
2. Kas vahistamismäärust täitval liikmesriigil on Wet EAB-ga Belgia õigusesse üle võetud raamotsuse 2002/584/JSK artikli 2 lõikes 2 ette nähtud tingimuse, mille kohaselt peab karistuse maksimaalne pikkus olema vähemalt kolm aastat, täidetuse kontrollimisel lubatud lähtuda Euroopa vahistamismääruse tegemise ajal kehtinud karistusõigusest, millega karmistati karistust võrreldes karistusõigusega, mis kehtis Euroopa vahistamismääruse teinud liikmesriigis ajal, mil tegu toime pandi?

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT 2002, L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 21. novembril 2018 – Cali
Apartmenets SCI versus Apellatsioonikohtu peaprokurör, Pariis, Pariisi linn**

(Kohtuasi C-724/18)

(2019/C 35/16)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Cali Apartmenets SCI

Vastustajad: Apellatsioonikohtu peaprokurör, Pariis, Pariisi linn

Eelotsuse küsimused

1. Kas 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ⁽¹⁾, arvestades selle artiklites 1 ja 2 määratletud eesmärki ja kohaldamisala, kohaldatakse korduva lühiajalise tasu eest üürile andmise puhul (isegi kui see ei toimu ettevõtluse raames) ajutistele kasutajatele, kellele see ei ole elukohaks, eelkõige arvestades teenuseosutajate ja teenuse mõisteid?

2. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas selliste riigisiseste õigusnormide näol nagu need, mis on sätestatud ehitus- ja elamuseadustiku artiklis L. 631-7, on tegemist eespool nimetatud tegevuse suhtes kohaldatava autoriseerimisskeemiga 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123 artiklite 9–13 tähenduses või üksnes nõudega, millele kohaldatakse artikleid 14 ja 15?

Juhul kui on kohaldatavad 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ artiklid 9–13:

3. Kas selle direktiivi artikli 9 punkti b tuleb tõlgendada nii, et eesmärk võidelda üürieluaseme nappuse vastu kujutab endast olulist avalikku huvi, mis võib õigustada riigisiseseid meetmeid, millega kehtestatakse loakord teatud geograafilistes piirkondades eluruumi korduvale lühiajalisele üürile andmisele ajutistele kasutajatele, kellele see ei ole elukohaks?
4. Kui vastus kolmandale küsimusele on jaatav, siis kas selline meede on taotletava eesmärgiga proportsionaalne?
5. Kas direktiivi artikli 10 lõike 2 punktidega d ja e on vastuolus riigisisene meede, mis kohustab taotlema luba eluruumi üürimisel, kui see tegevus on „korduv“, „lühiajaline“ ja suunatud „ajutistele kasutajatele, kellele see ei ole elukohaks“?
6. Kas direktiivi 10 lõike 2 punktidega d ja g on vastuolus lubade süsteem, millega on ette nähtud, et loa väljastamise tingimused on sätestatud linnavolikogu otsusega, arvestades sotsiaalse mitmekesisuse eesmärki, lähtudes eelkõige eluasemeturu tingimustest ja vajadusest mitte süvendada elamispindade nappust?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT L 376, lk 36).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 22. novembril 2018 – HX versus Apellatsioonikohtu peaprokurör, Pariis; Pariisi linn

(Kohtuasi C-727/18)

(2019/C 35/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: HX

Vastustajad: Apellatsioonikohtu peaprokurör, Pariis; Pariisi linn

Eelotsuse küsimused

1. Kas 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ⁽¹⁾, arvestades selle artiklites 1 ja 2 määratletud eesmärki ja kohaldamisala, kohaldatakse korduva lühiajalise tasu eest üürile andmise puhul (isegi kui see ei toimu ettevõtluse raames) ajutistele kasutajatele, kellele see ei ole elukohaks, eelkõige arvestades teenuseosutajate ja teenuse mõisteid?
2. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas selliste riigisiseste õigusnormide näol nagu need, mis on sätestatud ehitus- ja elamuseadustiku artiklis L. 631-7, on tegemist eespool nimetatud tegevuse suhtes kohaldatava autoriseerimisskeemiga 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123 artiklite 9–13 tähenduses või üksnes nõudega, millele kohaldatakse artikleid 14 ja 15?

Juhul kui on kohaldatavad 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ artiklid 9–13:

3. Kas selle direktiivi artikli 9 punkti b tuleb tõlgendada nii, et eesmärk võidelda üürieluaseme nappuse vastu kujutab endast olulist avalikku huvi, mis võib õigustada riigisiseseid meetmeid, millega kehtestatakse loakord teatud geograafilistes piirkondades eluruumi korduvale lühiajalisele üürile andmisele ajutistele kasutajatele, kellele see ei ole elukohaks?
4. Kui vastus kolmandale küsimusele on jaatav, siis kas selline meede on taotletava eesmärgiga proportsionaalne?
5. Kas direktiivi artikli 10 lõike 2 punktidega d ja e on vastuolus riigisisene meede, mis kohustab taotlema luba eluruumi üürimisel, kui see tegevus on „korduv“, „lühiajaline“ ja suunatud „ajutistele kasutajatele, kellele see ei ole elukohaks“?
6. Kas direktiivi 10 lõike 2 punktidega d ja g on vastuolus lubade süsteem, millega on ette nähtud, et loa väljastamise tingimused on sätestatud linnavolikogu otsusega, arvestades sotsiaalse mitmekesisuse eesmärki, lähtudes eelkõige eluasemeturu tingimustest ja vajadusest mitte süvendada elamispindade nappust?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT L 376, lk 36).

**Portugali Vabariigi 27. novembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda)
26. septembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-463/16: Portugal versus komisjon**

(Kohtuasi C-737/18 P)

(2019/C 35/18)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Apellant: Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, P. Estêvão ja J. Saraiva de Almeida)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles Üldkohus jättis rahuldamata tühistamishagi Euroopa Komisjoni 20. juuni 2016. aasta otsuse peale C(2016) 3753 ⁽¹⁾.
- Tühistada Euroopa Komisjoni 20. juuni 2016. aasta otsus C(2016) 3753, võttes arvesse, et Euroopa Kohus võib otsustada Portugali Vabariigi argumentide põhjendatuse üle.
- Mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Portugali Vabariik palub tühistada vaidlustatud kohtuotsuse ja sellest tulenevalt vaidlusaluse otsuse, tuginedes järgmistele väidetele:

- 1) **Õigusnormi ja õiguskindluse põhimõtte rikkumine** — määruse (EÜ) nr 73/2009 ⁽²⁾ artikli 24 ja määruse (EÜ) nr 1122/2009 ⁽³⁾ artikli 54 lõike 1 punkti c teise lõigu ja artikli 71 lõike 1 sätete rikkumine ning ilmselge vastuolo, mis tuleneb õigusnormi rikkumisest, vaidlustatud kohtuotsuse punktide 43 ja 44 sisuga, kuna tunnistades komisjoni teise väite põhjendamatuks, eeldas Üldkohus, et Portugali süsteem tingimuslikkuse kontrollimiseks oli tõhus kontrollisüsteem, ja seega lükates väite tagasi ning jättes vaidlustatud otsuse tühistamata, rikkus Üldkohus ilmselgelt õigusnormi ja läks kohtupraktikaga vastuollu ning rikkus samuti õiguskindluse põhimõtet.

- 2) **Õigusnormi rikkumine, vastuolu kohtuotsuses ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine**, kuna vaidlustatud kohtuotsuse punktis 14 on mööndud üheselt erinevust kõlblikkuse ja tingimuslikke süsteemi vahel ning kinnitatud punktides 46 ja 47 vastupidi, et põllumajandustootjatele antud abi kogusummat tuleb korrodeerida. Seega järeldas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 43 vääralt, et fondile tekkinud riski ei saa piirata kontrollinäidisega, ning kinnitas komisjoni finantskorrektsiooni kogukulu suhtes, mis ei ole seatud eesmärgi saavutamiseks ei kohane ega vajalik ja on seega ebaproportsionaalne. See Üldkohtu järeldus rikub ELL artikli 5, määruse nr 1290/2005⁽⁴⁾ artikli 31 lõike 2 ja määruse nr 1122/2009 artikli 50 lõike 1 sätteid, millest tuleneb, et korrektsioonimäär on kohaldatav üksnes osale riskile avatud kulus ehk 1 %. Seega sisaldab vaidlustatud kohtuotsus ilmselt õigusnormi rikkumist ja selle põhjendused on omavahel vastuolus ning see rikub üldpõhimõtteid ja eeskirju, mis on ette nähtud komisjoni töödokumendi AGRI-2005-64043 punkti 2 esimeses ja kuuendas lõikes, mida ta kohaldab vääralt, rikkudes samuti komisjoni töödokumenti DS/2010/29 REV ja proportsionaalsuse põhimõtet.

⁽¹⁾ Komisjoni 20. juuni 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/1059, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (teatavaks tehtud numbri C(2016) 3753 all) (ELT 2016, L 173, lk 59).

⁽²⁾ Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT 2009, L 30, lk 16).

⁽³⁾ Komisjoni 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1122/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega (ELT 2009, L 316, lk 65).

⁽⁴⁾ Nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (ELT 2005, L 209, lk 1).

**Duferco Long Products SA 27. novembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda)
18. septembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-93/17: Duferco Long Products versus komisjon**

(Kohtuasi C-738/18 P)

(2019/C 35/19)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Duferco Long Products SA (esindajad: advokaadid J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart, Q. Declève)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Liidu Kohtul:

1. tühistada vaidlustatud kohtuotsus (T-93/17, EU:T:2018:558);
2. tühistada komisjoni 20. jaanuari 2016. aasta otsuse, mis puudutab riigiabi SA.33926 2013/C (ex 2013/NN,2011/CP), mida Belgia andis äriühingule Duferco artikli 1 punkt f ja artikkel 2;
3. mõista käesoleva menetluse ja Üldkohtu menetluse kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebusega väidab apellant, et Üldkohus on õigusnormi rikkunud, kui ta keeldus hindamast kahte arvutusviga, mida komisjon oli teinud, analüüsides komisjoni 20. jaanuari 2016. aasta otsuses, mis puudutab riigiabi SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP), käsitletud kuuenda meetme samasugust kohtlemist (*pari passu*); ning kohaldades turumajanduse tingimustes tegutseva erainvestori kriteeriumi.

Apellant märgib täpsemalt, et:

- Üldkohus ei teostanud piisavat kohtulikku kontrolli selle üle, kuidas komisjon kohaldas turumajanduse tingimustes tegutseva erainvestori kriteeriumi;
 - Üldkohus oleks esmajärjekorras pidanud hindama väidet nende vigade kohta, mida komisjon on teinud kuuenda meetme samasuguse kohtlemise (*pari passu*) analüüsimise raames, mitte aga eelistama Belgia esitatud dokumentide analüüsi.
-

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 21. novembri 2018. aasta otsus – Stichting Greenpeace Nederland ja PAN Europe versus komisjon

(Kohtuasi T-545/11 RENV) ⁽¹⁾

(Dokumentidega tutvumine — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Toimeaine „glüfosaat“ esimese turuleviimise loaga seonduvad dokumendid — Dokumentidega tutvumise õiguse andmisest osaliselt keeldumine — Kolmanda isiku ärihuvide kaitsel põhinev erand — Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõige 5 — Ülekaalukas avalik huvi — Määrus (EÜ) nr 1367/2006 — Määruse nr 1367/2006 artikli 6 lõige 1 — Direktiiv 91/414/EMÜ)

(2019/C 35/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Madalmaad), Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid B. Kloostera ja A. van den Biesen)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Buchet, P. Ondrušek ja L. Pignataro-Nolin)

Hagejate toetuseks menetlusse astuja: Rootsi Kuningriik (esindajad: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, L. Swedenborg ja F. Bergius)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja D. Klebs); European Chemical Industry Council (Cefic) (Brüssel) ja Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Brüssel) (esindajad: advokaadid I. Antypas ja D. Waelbroeck); CropLife International AISBL (CLI) (Brüssel) (esindajad: advokaadid R. Cana, E. Mullier ja barrister D. Abrahams); CropLife America Inc. (Washington, DC, Ühendriigid), National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (Washington) ja America Chemistry Council Inc. (ACC) (Washington) (esindajad: esialgu advokaadid M. Abenhaim ja K. Nordlander, hiljem advokaat K. Nordlander ja *solicitor* M. Zdzieborska, lõpuks advokaat K. Nordlander, *solicitor* M. Zdzieborska ja advokaat Y.-A. Benizri); ning European Crop Care Association (ECCA) (Brüssel) (esindaja: advokaat S. Pappas)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 10. augusti 2011. aasta otsuse, millega keelduti andmast õigust tutvuda Saksamaa Liitvabariigi kui referentliikmesriigi poolt nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivi 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta (EÜT 1991, L 230, lk 1; ELT eriväljaanne 03/11, lk 332) alusel koostatud toimeaine „glüfosaat“ hindamisaruande projekti 4. köitega.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Stichting Greenpeace Nederland'ilt ja Pesticide Action Network Europe'ilt (PAN Europe).
3. Jätta Rootsi Kuningriigi ja Saksamaa Liitvabariigi kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 355, 3.12.2011.

Üldkohtu 22. novembri 2018. aasta otsus – Leedu versus komisjon**(Kohtuasi T-508/15) ⁽¹⁾****(EAGGF, EAGF ja EAFRD — Rahastamisest välja jäetud kulud — Leedu tehtud kulutused — Ennetähtaegselt pensionile jäämine — Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 11 lõige 1 — Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikkel 23 — Tulusliku põllumajandustegevusega tegelemise mõiste — Seos osalise elatustalupidamise mõistega)**

(2019/C 35/21)

Kohtumenetluse keel: leedu

Pooled*Hageja:* Leedu Vabariik (esindajad: D. Kriaučiūnas, M. Palionis, T. Lozoraitis, R. Krasuckaitė ja A. Petrauskaitė)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: J. Aquilina ja J. Jokubauskaitė)**Ese**

ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada komisjoni 22. juuni 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/1119, mille kohaselt Euroopa Liidu poolne rahastamine ei kata teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2015, L 182, lk 39), osas, millega Leedu Vabariigi suhtes kohaldati kindlasummalist finantskorrektsiooni 5 %, jättes seeläbi rahastamisest välja 1 938 300,08 euro suuruse summa, mis on ajavahemikul alates 16. oktoobrist 2010 kuni 15. oktoobrini 2013 tasutud meetme „Ennetähtaegselt pensionile jäämine“ raames.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Leedu Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 371, 9.11.2015.

Üldkohtu 21. novembri 2018. aasta otsus – HM versus komisjon**(Kohtuasi T-587/16) ⁽¹⁾****(Avalik teenistus — Ametnikud — Töölevõtmine — Konkursi EPSO/AST-SC/03/15 teade — Katsetele mittelubamine — Uuesti läbivaatamise taotlus — Selle taotluse hilinemise tõttu konkursikomisjonile edastamata jätmine — Pätevuse jaotus EPSO ja konkursikomisjoni vahel)**

(2019/C 35/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* HM (esindaja: advokaat H. Tettenborn)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: T. Bohr ja G. Gattinara)**Ese**

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada esiteks Euroopa Personalivaliku Ameti (EPSO) 17. augusti 2015. aasta otsus, millega jäeti arvesse võtmata hilinenuks saabunud taotlus vaadata uuesti läbi otsus mitte lubada hagejat konkursi EPSO/AST-SC/03/15 3 järgmisesse etappi, ning teiseks konkursikomisjoni vaikumisi tehtud otsus jätta eelnimetatud taotlus rahuldamata.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Personalivaliku Ameti (EPSO) 17. augusti 2015. aasta otsus, millega jäeti arvesse võtmata hilinenult saabunud taotlus vaadata uuesti läbi otsus mitte lubada hagejat konkursi EPSO/AST-SC/03/15-3 järgmisesse etappi.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 191, 30.5.2016 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-17/16 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 22. novembri 2018. aasta otsus – Brahma versus Euroopa Liidu Kohus

(Kohtuasi T-603/16) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Katseajal olev ametnik — Katseaeg — Katseaja pikendamine — Teenistusest vabastamine katseaja lõpus — Personalieeskirjade artikkel 34 — Võimu kuritarvitamine — Põhjendamiskohustus — Personalieeskirjade artikli 25 lõige 2 — Õigus olla ära kuulatud — Personalieeskirjade artikli 90 lõige 2 — Vastutus — Vorminõuded — Hagi ja kaebuse vastavuse põhimõte — Vastuvõetavus — Varaline kahju — Mittevaraline kahju — Põhjuslik seos)

(2019/C 35/23)

Kohtumenethuse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Zoher Brahma (Thionville, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat A. Tymen)

Kostja: Euroopa Liidu Kohus (esindajad: J. Inghelram ja L. Tonini Alabiso, hiljem J. Inghelram ja Á. Almendros Manzano)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue esiteks tühistada 17. juuli 2015. aasta otsus, millega Euroopa Liidu Kohus otsustas hagejat mitte ametisse kinnitada ja vabastada ta teenistusest 31. juulist 2015, ning kaebuste lahendamise komitee 16. märtsi 2016. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja poolt 17. juuli 2015. aasta otsuse peale esitatud kaebus, ning teiseks hüvitada nende otsustega hagejale väidetavalt tekitatud varaline ja mittevaraline kahju.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Kohtu kohtusekretäri kui ametisse nimetava ametiisiku 17. juuli 2015. aasta otsus vabastada Zoher Brahma katseaja lõpus teenistusest alates 31. juulist 2015.
2. Tühistada kaebuste läbivaatamise komitee 16. märtsi 2016. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata kaebus Euroopa Liidu Kohtu kohtusekretäri kui ametisse nimetava ametiisiku 17. juuli 2015. aasta otsuse peale vabastada Z. Brahma katseaja lõpus teenistusest alates 31. juulist 2015.

3. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
4. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Kohtult.

⁽¹⁾ ELT C 296, 16.8.2016 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-33/16 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 21. novembri 2018. aasta otsus – PepsiCo versus EUIPO – Intersnack Group (Exxtra Deep)

(Kohtuasi T-82/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärk Exxtra Deep — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c))

(2019/C 35/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: PepsiCo, Inc. (New York, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: *Rechtsanwältin* V. von Bomhard ja *Rechtsanwalt* J. Fuhrmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: M. Rajh ja D. Walicka)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: Intersnack Group GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Saksamaa) (esindajad: *Rechtsanwalt* T. Lampel ja *Rechtsanwältin* M. Pfaff)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 24. novembri 2016. aasta otsuse (asi R 482/2016-4) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust PepsiCo ja Intersnack Groupi vahel.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 24. novembri 2016. aasta otsus (asi R 482/2016-4).
2. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja PepsiCo, Inc kohtukulud.
3. Jätta Intersnack Group GmbH & Co. KG kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 121, 18.4.2017.

Üldkohtu 22. novembri 2018. aasta otsus – Buck-Chemie GmbH versus EUIPO – Henkel (Vesiklosetiseadme loputusvahend)

(Kohtuasi T-296/17) ⁽¹⁾

(Ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Vesiklosetiseadme loputusvahendit kujutav ühenduse registreeritud disainilahendus — Kehtetuse alus — Eristatavus — Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikkel 25)

(2019/C 35/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid C. Schultze, J. Ossing, R. D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann ja C. Gehweiler)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: S. Hanne)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Saksamaa) (esindaja: advokaat J. Schmidt)

Ese

Hagi EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 8. märtsi 2017. aasta otsuse (asi R 2113/2015-3) peale, mis käsitleb Buck-Chemie ja Henkeli vahelist kaubamärgi kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Buck-Chemie GmbH kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Henkel AG & Co. KGaA kohtukulud, sealhulgas EUIPO apellatsioonikoja menetluses kantud kulutused.

⁽¹⁾ ELT C 239, 24.7.2017.

Üldkohtu 21. novembri 2018. aasta otsus – Shenzhen Jiayz Photo Industrial versus EUIPO – Seven (SEVENOAK)

(Kohtuasi T-339/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi SEVENOAK taotlus — Varasem rahvusvaheline kujutismärk 7seven — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2019/C 35/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd (Shenzhen, Hiina) (esindaja: advokaat M. de Arpe Tejero)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: A. Lukošiušė)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Seven SpA (Leini, Itaalia) (esindaja: advokaat L. Trevisan)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 23. märtsi 2017. aasta otsuse (asi R 1326/2016-1) peale, mis käsitleb Seveni ja Shenzhen Jiayz Photo Industriali vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 23. märtsi 2017. aasta otsus (asi R 1326/2016-1).
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt lisaks välja kaheksa kümnendikku Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd kohtukuludest.
4. Jätta Seven SpA kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt lisaks välja üks kümnendik Shenzhen Jiayz Photo Industriali kohtukuludest.
5. Jätta Shenzhen Jiayz Photo Industriali kanda üks kümnendik tema enda kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 239, 24.7.2017.

Üldkohtu 22. novembri 2018. aasta otsus – Fruit of the Loom versus EUIPO – Takko (FRUIT)

(Kohtuasi T-424/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu sõnamärk FRUIT — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 15 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 18 lõike 1 punkt a) — Kohtuotsuse seadusjõud — Määruse nr 207/2009 artikli 65 lõige 6 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 72 lõige 6)

(2019/C 35/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, Kentucky, Ühendriigid) (esindajad: S. Malynicz, QC, ja solicitor V. Marsland)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: D. Gája ja D. Walicka)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Takko Holding GmbH (Telgte, Saksamaa)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 25. aprilli 2017. aasta otsuse (asi R 2119/2016-4) peale, mis käsitleb Takko Holdingu ja Fruit of the Loomi vahelist kehtetus tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Fruit of the Loom, Inc-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 318, 25.9.2017.

Üldkohtu 21. novembri 2018. aasta otsus – Carsten Bopp versus EUIPO**(Kohtuasi T-460/17) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Sinist kaheksanurkset raami kujutava ELi kujutismärgi taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b ja artikkel 75 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b ja artikkel 94))**

(2019/C 35/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Carsten Bopp (Glashütten, Saksamaa) (esindaja: advokaat F. Pröckl)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: A. Söder ja D. Walicka)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 8. mai 2017. aasta otsuse (asi R 1954/2016-4) peale, mis käsitleb sinist kaheksanurkset raami kujutava kujutismärgi ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Carsten Bopp-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 300, 11.9.2017.

**19. novembril 2018 esitatud hagi – Galletas Gullón versus EUIPO – Intercontinental Great Brands
(gullón TWINS COOKIE SANDWICH)****(Kohtuasi T-677/18)**

(2019/C 35/29)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Galletas Gullón, SA (Aguilar de Campoo, Hispaania) (esindaja: advokaat S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Intercontinental Great Brands LLC (East Hanover, New Jersey, Ameerika Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi gullón TWINS COOKIE SANDWICH taotlus – registreerimistaotlus nr 13 877 543

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 5. septembri 2018. aasta otsus asjas R 2378/2017-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja
- mõista kostjalt ning vajadusel teiselt poolelt EUIPO apellatsioonikoja menetluses välja Üldkohtu ja apellatsioonikoja menetluses kantud kulud.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 5 rikkumine.

20. novembril 2018 esitatud hagi – ZV versus komisjon**(Kohtuasi T-684/18)**

(2019/C 35/30)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: ZV (esindaja: advokaat J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni otsused, mis tehti teatavaks 12. veebruari 2018. aasta kirjaga ning millega lükati tagasi hageja kandidatuur aseombudsmani ametikohale ja täideti ametikoht teise kandidaadi ametisse nimetamisega;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimese väite kohaselt on kuritarvitatud võimu ja menetlust. Sellega seoses väidab hageja, et vaba ametikoha teadaanne COM/2017/1739 ei võimaldanud tagada, et väljavalitud kandidaadil on tegelikult vaba ametikoha täitmiseks vajalik haridus ja töökogemus. Lisaks väidab hageja, et kandidaadil, kelle kandidatuur heaks kiideti, ei olnud nõutud kvalifikatsiooni, eelkõige vahendamise kogemust ega põhjalikke õiguslaseid teadmisi Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjadest.
2. Teise väite kohaselt on rikutud komisjoni 4. märtsi 2002. aasta otsust C(2002/601) tõhustatud vaidluste lahendamise talituse kohta osas, milles artikli 6 lõikes 3 on ette nähtud, et komisjoni president nimetab ametisse aseombudsmanid ombudsmani ettepanekul, kuid milles ei ole ette nähtud eelvalikumenetlust ega väljavalitud kandidaatide nimekirja koostamist. Käesolevas asjas korraldas aga ametisse nimetamiste konsultatiivkomitee eelvalikumenetluse ja esitas ombudsmanile kolm kandidaati, kelle ta oli välja valinud. Järelikult ei hinnanud ombudsman hageja hinnangul kõiki kandidaate ja tegi seega eelnimetatud sätet rikkudes komisjoni presidendile ettepaneku nimetada ametisse väljavalitud kandidaat.
3. Kolmanda väite kohaselt on vaidlustatud otsuste tegemisel rikutud põhjendamiskohustust.

4. Neljanda väite kohaselt on rikutud vaba ametikoha teadaannet COM/2017/1739 ja tehtud ilmne hindamisviga. Sellega seoses väidab hageja, et vastupidi temale ei täida väljavalitud kandidaat eelnimetatud teadaandes nõutud tingimustele vaidlusaluse ametikoha täitmiseks, nimelt puuduvad tal eelkõige vajalikud teadmised ametnike personalieeskirjadest ning ametnikele ja muudele teenistujatele kohaldatavatest eeskirjadest ning tal puudub vaidluste lahendamise kogemus.

22. novembril 2018 esitatud hagi – Sony Interactive Entertainment Europe Ltd versus EUIPO – Vieta Audio (Vita)

(Kohtuasi T-690/18)

(2019/C 35/31)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindaja S. Malynicz, QC)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Vieta Audio (Barcelona, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „VITA“ – registreerimistaotlus nr 9 993 361

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 10. septembri 2018. aasta otsus asjas R 695/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta EUIPO ja teise menetluspoole kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja hageja kohtukulud.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 72 lõike 6 rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkti a rikkumine.

22. novembril 2018 esitatud hagi – KPN versus komisjon

(Kohtuasi T-691/18)

(2019/C 35/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: KPN BV (Rotterdam, Madalmaad) (esindajad: advokaadid P. van Ginneken ja G. Béquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 30. mai 2018. aasta otsus C(2018) 3569 final, millega tunnistatakse koondumine, mille käigus Liberty Global plc omandab ainukontrolli Ziggo NV üle, siseturu ja EMP lepinguga kokkusobivaks (juhtum M.7000 – Liberty Global/Ziggo);
- saata asi uuesti läbivaatamiseks tagasi komisjonile vastavalt määruse nr 139/2004⁽¹⁾ artikli 10 lõikele 5, ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, et komisjon tegi tasuliste spordi- ja filmikanalite turu määramisel ilmse vea

- Sellega seoses väidab hageja, et haldusmenetluse ajal märkis ta, et Ziggo Sport Totaal („ZST“) on televisiooni jaepakkujate ning lairibaühenduste ja mobiilsideteenuste pakkujate ning ühte või mitut neid teenuseid sisaldavate pakettide jaoks vältimatult vajalik, et neil oleks võimalik jaeturul konkureerida. Väidetavalt kinnitas seda komisjoni teostatud turu-uuring. Järelikult ei ole kaks tasulist spordikanalit ZST ja FOX Sports asendatavad.
- Hageja väidab edasi, et komisjon järeldas sellest hoolimata, et tasuliste spordikanalite (sealhulgas ZST ja FOX Sports) pakkumise ja omandamise hulgimüügiturg oli üks ning vaja ei olnud täiendavat turu segmentimist.
- Hageja sõnul mõjutavad need vead turu määramisel komisjoni edasist hindamist ja lõpuks ühinemise lubamise kohta tehtavat järeldust.

2. Teine väide, et komisjon ei põhjendanud piisavalt tasuliste spordi- ja filmikanalite turu määramist

- Sellega seoses väidab hageja, et komisjon oletust, et FOX Sports ja ZST kuuluvad samale turule, oleks tulnud põhjalikult selgitada, sest see oletus on vastuolus komisjoni turu-uuringuga, milles märgiti, et ZST on vältimatult vajalik, ning komisjoni varasemate otsustega.
- Hageja väidab ka, et komisjon ei põhjendanud tasuliste filmikanalite turu määramist.
- Hageja sõnul mõjutab see turumääramise põhjenduse puudumine komisjoni hilisemat hinnangut ja lõpuks ühinemise lubamise kohta tehtavat järeldust.

3. Kolmas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea ZST välistamise võimaluse ja selle mõju hindamisel turule ZST pakkumise ja omandamise jaoks hulgimüügis

- Sellega seoses väidab hageja, et ühinemisega laienes ühinejate võim ZST-turul kogu Madalmaade territooriumile.
- Hageja väidab ka, et keeldudes andmast kolmandale isikule juurdepääsu ZSTle (majanduslikult mõistlikel tingimustel), saavad ühinejad välistada ZST nende konkurentide jaoks järgneval turul.

4. Neljas väide, et komisjon ei põhjendanud piisavalt ZST välistamise võimaluse ja selle mõju hinnangut turule ZST pakkumise ja omandamise jaoks hulgimüügis

— Sellega seoses väidab hageja, et komisjon ei võtnud arvesse argumenti, et ZST on vältimatult vajalik ja selle võib seetõttu välistada komisjoni turumääratluse alusel vaidlustatud otsuse punktis 5.1.2.1. Hageja väidab enda selle väite põhjal, et vaidlustatud otsus ei anna turumääratlust või annab väärast turumääratlust, et komisjoni hinnangu lähtekoht on ebaõige.

— Hageja väidab ka, et komisjon põhjendas puudulikult oma hinnangut ühinejate võime puudumisele välistada ZST ja selle mõju.

5. Viies väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui ta hindas HBO sisu välistamise võimalust

Sellega seoses märgib hageja, et komisjon leidis puuduva turumääratluse ja ebaõigete eelduste põhjal väärt, et ühinejatel ei ole märkimisväärset turujõudu.

6. Kuues väide, et komisjon põhjendas ebapiisavalt HBO sisu välistamise võimalusele antud hinnangut

Sellega seoses väidab hageja, et kuivõrd filmi sisu suhtes puudub usaldusväärne turumääratlus, on komisjoni hinnang ühinemise mõjule asjaomasel turul automaatselt puudulikult põhjendatud.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (ELT L 24, 29.1.2004, lk 1; ELT eriväljaanne 08/03, lk 40).

23. novembril 2018 esitatud hagi – Montanari versus Euroopa välisteenistus

(Kohtuasi T-692/18)

(2019/C 35/33)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Marco Montanari (Reggio d'Émilie, Itaalia) (esindajad: advokaadid A. Champetier ja S. Rodrigues)

Kostja: Euroopa välisteenistus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada vaidlustatud otsus, millega keelduti võimaldamast hagejal täies ulatuses või osaliselt tutvuda [tagapool] viidatud dokumendiga;
- mõista kõik kohtumenetlusega seotud kulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi on esitatud Euroopa välisteenistuse 24. oktoobri 2018. aasta otsuse peale, millega keelduti võimaldamast hagejal tutvuda 29. juuli 2017. aasta aruandega, mis koostati pärast missioonide toetamise osakonna juhataja läbi viidud vahendusmissiooni.

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on määrust nr 1049/2001, ELTL artikli 15 lõiget 3 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 42. Täpsemalt väidab hageja, et üldsuse juurdepääs institutsioonide dokumentidele on õiguspõhimõte ning et keelu võimalus on erand. Määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ete nähtud erandid, millele Euroopa välis teenindus viitas, ei põhjenda aga dokumentidega tutvumise keelamist, kuna selles artiklis kehtestatud tingimused ei ole täidetud.
2. Teine väide, et rikutud on ELTL artiklit 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41, kuna vaidlustatud otsuseid ei ole põhjendatud või on põhjendatud ebapiisavalt.
3. Kolmas väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet.

27. novembril 2018 esitatud hagi – ZY versus komisjon

(Kohtuasi T-693/18)

(2019/C 35/34)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: ZY (esindajad: advokaadid N. Voß ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas täielikult;
- teise võimalusena tühistada kostja 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati aastate 2012 ja 2013 eest suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7 000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7 500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8 000 tundi, maksma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest;
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabi ekslik lugemine

Esimeses väites leiab hageja, et kuna võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesi ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatava tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Sellega koheldakse suuri energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende suurte energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ning kelle suhtes ei kohaldata tagasiulatava tasumise kohustust.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et kostjal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

17. novembril 2018 esitatud hagi – DEI versus komisjon

(Kohtuasi T-694/18)

(2019/C 35/35)

Kohtumenethuse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Ateena, Kreeka) (esindajad: advokaadid E. Bourtzalas, A. Iliadou ja Ch. Synodinos)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 30. juuli 2018. aasta otsus C(2018)4947 juhtum SA. 50152, osas, milles komisjon otsustas mitte esitada vastuväiteid Metavatiko Michanismo Apozimiosis Evelixias („uus TFRM“) raames ellu viidava abikava suhtes, millest Kreeka oli teada andnud, tuginedes järeldusele, et see abikava on ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c alusel siseturuga kokkusobiv; ja
- mõista Euroopa Komisjonilt välja DEI kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsuses on tehtud ilmseid hindamisvigu õiguslikes ja faktilistes küsimustes ning rikutud olulisi menetlusnorme seoses ELTL artikli 108 lõike 2 tõlgendamise ja kohaldamisega, kuivõrd komisjon ei algatanud ametlikku uurimismenetlust.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsuses on tehtud ilmseid hindamisvigu õiguslikes ja faktilistes küsimustes seoses otsusega, et uus TFRM vastab suuniste „Keskkonna- ja energiaalase riigiabi suunised aastateks 2014–2020“ nõuetele, mis puudutavad abi siseturuga kokkusobivuse hindamist ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c alusel, eelkõige vajalikkuse, proportsionaalsuse, sobivuse, ergutava mõju ja konkurentsile põhjendamatu negatiivse mõju vältimise nõuet.

26. novembril 2018 esitatud hagi – C.R.D.O.P „Jamón de Teruel/Paleta de Teruel“ versus EUIPO – Airesano Foods (AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel)

(Kohtuasi T-696/18)

(2019/C 35/36)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida „Jamón de Teruel/Paleta de Teruel“ (Teruel, Hispaania) (esindaja: advokaat F. Pérez Álvarez)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Airesano Foods, SL (La Puebla de Valverde, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: teine pool apellatsioonikoja menetluses

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel taotlus) – registreerimistaotlus nr 15 240 005

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 24. septembri 2018. aasta otsus asjas R 88/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja teiselt poolelt apellatsioonikoja menetluses.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 13 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punktide a ja b rikkumine.

28. novembril 2018 esitatud hagi – Wacker Chemie versus komisjon

(Kohtuasi T-704/18)

(2019/C 35/37)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Wacker Chemie AG (München, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Kachel ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati aastate 2012 ja 2013 eest suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7 000 tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7 500 tundi, maksuma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8 000 tundi, maksuma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest;
- teise võimalusena tühistada kostja 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas täielikult;
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet, mis on põhiosas identsed või sarnased neile, mis on esitatud kohtuasjas T-693/18: ZY vs. komisjon.

28. novembril 2018 esitatud hagi – Air Liquide Industriegase versus komisjon**(Kohtuasi T-705/18)**

(2019/C 35/38)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Air Liquide Industriegase GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Kachel ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas täielikult;
- teise võimalusena tühistada kostja 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati aastate 2012 ja 2013 eest suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7 000 tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7 500 tundi, maksuma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8 000 tundi, maksuma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest;
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet, mis on põhiosas identsed või sarnased neile, mis on esitatud kohtuasjas T-693/18: ZY vs. komisjon.

28. novembril 2018 esitatud hagi – Air Liquide Deutschland versus komisjon**(Kohtuasi T-706/18)**

(2019/C 35/39)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Air Liquide Deutschland GmbH (Düsseldorf, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Kachel ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas täielikult;
- teise võimalusena tühistada kostja 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati aastate 2012 ja 2013 eest suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7 000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7 500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8 000 tundi, maksma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest;
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet, mis on põhiosas identsed või sarnased neile, mis on esitatud kohtuasjas T-693/18: ZY vs. komisjon.

27. novembril 2018 esitatud hagi – Wyld versus EUIPO – Kaufland Warenhandel (wyld)**(Kohtuasi T-711/18)**

(2019/C 35/40)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Wyld GmbH (München, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Douglas)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi wyld taotlus – registreerimistaotlus nr 14 525 562

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 24. septembri 2018. aasta otsus asjas R 2621/2017-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja lubada ELi kaubamärgi nr 14 525 562 „wylđ“ registreerimist osas, milles registreerimistaotlus tagasi lükati;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 47 lõike 2 rikkumine;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.
-

PARANDUSED**Euroopa Liidu Teatajas kohtuasja T-603/18 kohta avaldatud teatise parandus**

(Euroopa Liidu Teataja C 436, 3. detsember 2018)

(2019/C 35/41)

Kohtuasja T-603/18, ZE vs. parlament kohta ELTs avaldatud teatis asendatakse järgmisega:

„9. oktoobril 2018 esitatud hagi – ZE versus parlament

(Kohtuasi T-603/18)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: ZE (esindajad: advokaat P. Giatagantzidis)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi peasekretäri 25. septembri 2018. aasta otsus, millega peatati hageja teenistussuhe kuni 31. oktoobrini 2018; samuti tühistada kõik selle otsusega seotud aktid;
- mõista menetluskulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt hageja sõnul rikuti tema õigust olla ära kuulatud enne kui tema suhtes tehti vaidlusalune otsus.
 2. Teine väide, mille kohaselt vaidlusalune otsus võeti vastu sellisel meetodil teavet kogudes, mis läheb vastuollu Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 41 tagatud õigusega heale haldusele.
 3. Kolmas väide, et peasekretär rikkus erapooletuse põhimõtet, sest samaaegselt hageja suhtes haldusjuurdluse alustamise otsusega tegi ta ka vaidlusaluse otsuse.
 4. Neljas väide, mille kohaselt ilmselgelt rikuti hageja õigust eraelu kaitsele, sest tal keelati ligipääs töökohale ja isiklikule arhiivile.
 5. Viies väide, et rikuti süütuse presumptsiooni ja menetluse salajasust, sest parlamendi ametnikud avaldasid meediale teavet.“
-

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET